

flere af mine Kolleger i Ministeriet — gjort gældende, at kom man til en almindelig Revision af Forfatningen, stillede vi os paa det Standpunkt, at vi ønskede den almindelige Valgret lagt til Grund for Valgene baade til Folketinget og til Landstinget. I den Henseende har der ikke været nogen Uoverensstemmelse mellem det Standpunkt, Ministeriets Medlemmer har indtaget tidligere, og det, de indtager nu. Paa Møder i Sommer udtalte jeg, naar det Spørgsmaal blev rejst: Det afhænger ikke af mig, om man skal forlade Spørgsmaalet om at ordne Forfatningssagen i to Afsnit, det afhænger af Forhandling mellem Regeringen og det Parti, der støtter Regeringen — og ved de Forhandlinger, som derom blev ført, var der megen Stemning for at foretage den Forfatningsforandring, vi har foreslaaet.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at snart viste det sig jo, at der i Venstre ikke var fuld Enighed om dette vort Forslag, og han henviste i saa Henseende til Udtalelser, der i det andet Ting paa Sagens første Trin var fremsatte af det Medlem i Folketinget, der senere blev Folketingets Ordfører i Sagen. Jeg skal i Anledning af den Reservation, der blev taget af Folketingets Ordfører i Sagen, gøre opmærksom paa, hvad jeg udtalte, da jeg forelagde Grundlovsforslaget i det andet Ting. Da udtalte jeg, at der var to Alternativer, som Ministeriet kunde vælge imellem med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Valgretten til Landstinget skulde udøves, og det var enten at lægge Valgretten i Kommunernes Hænder eller at gaa til en Aldersgrænse. Ministeriet foretrak det første, men dermed var det jo straks tilkendegivet fra Regeringens Side, at vi var villige til Forhandling om denne Sag, og det er vi fremdeles. Men det ærede Medlem har ingen Ret til at omtale Folketingets Ordfører som en Mand, der har taget Afstand fra Regeringens Forslag. Han har kun tilkendegivet, at han ønskede hellere at tage det andet af de to Alternativer, jeg som Ministeriets Chef ved Fremlæggelsen af Forslaget har sagt, at vi kunde gaa med til.

Det ærede Medlem sagde — og han har jo faaet Tilslutning baade fra Forslagsstilleren til Dagsordenen og et Par andre ærede Medlemmer —, at de havde erfaret, at der indenfor Venstre var Medlemmer, der i Virkeligheden ikke var Tilhængere af Regeringsforslaget. Ja, jeg tror ikke, man skal hænge sig for stærkt i, hvad

man har hørt i Krogene. Jeg har ogsaa hørt adskilligt. Jeg har hørt meget i disse Dage om, at der indenfor Højre var megen Uenighed om de Ændringsforslag, Højre har stillet, og det er jo ogsaa kommet til Orde her i Dag, idet det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), som endogsaa er Medforslagsstiller, har sagt, at han ikke var begejstret for disse Ændringsforslag, han skulde hverken tale imod dem eller for dem, og jeg maatte jo, da jeg kender det ærede Medlem saa nøje, som jeg gør, deraf slutte, at han i sit Hjerte var inderlig ked af disse Ændringsforslag. Det er et Rygte, der gaar rundt i Rigsdagsbygningen og udenfor denne i disse Dage, at Højre har slet ikke haft det saa godt inden Døre med Hensyn til de Forslag, der her er stillede, idet man i Virkeligheden er bunduenig — og det kan jeg saamænd meget godt forstaa — om de mærkelige Ændringsforslag, der er stillede. Derfor kan jeg ikke undres over, at man fra Højres Side ikke har noget imod, om man paa en pæn Maade kan komme uden om det hele, og det kan man jo ved at stemme for Dagsordenen, thi da risikerer man ikke, at man kommer til en endelig Opgørelse af, hvorledes Stillingen er her i Tinget.

Ved at høre det ærede Medlem, der stillede Forslaget om Overgang til Dagsordenen, og et Par andre ærede Medlemmer af Højre maatte jeg næsten faa det Indtryk, at det var af lutter Velvillie mod Regeringen og navnlig Regeringens Tilhængere her i Tinget, at man vilde sørge for at faa Sagen standset ved en Dagsorden. De Herrer skal ikke være saa ømme over os i saa Henseende. Jeg takker selvfølgelig for al Elskværdighed, jeg modtager med Glæde alle de venlige Ord, som bliver sagt til mig og det Ministerium, jeg staar i Spidsen for, men i denne store vigtige Sag skal De ikke skaane mine Meningsfæller. Hvis det er saa, at de Herrer virkelig har Ret i, at der er en Del Meningsfæller af Regeringen her i Tinget, som ikke vil følge Regeringen i denne Sag, lad os saa faa det at se ved en Afstemning! De Herrer skal ikke skaane os i saa Henseende. Jeg har ikke noget imod, at det kommer til at staa klart for Befolkningen, hvorledes Stillingen er. Men jeg tror ikke, at det er af Hensyn til Ministeriets Meningsfæller, de Herrer har stillet Forslag om Overgang til Dagsorden. Hvis Rygterne taler sandt — jeg siger *hvis*, men naar de Herrer i denne Situation benytter sig af, hvad de